

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. 2549

องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด
อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลท้ายหาด
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. 2549

*****

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลท้ายหาด เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เหตุผล

โดยที่แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายนั้น มักเกิดจากการกำจัดของมนุษย์ในอาคารบ้านเรือนของประชาชน ไม่
ถูกต้อง รวมถึงแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่อาจเกิดจากแขกนัดกลางไม้ ถ่ายรองขาตู้กับข้าว หรือตุ่มน้ำในอาคารบ้าน
เรือน และภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง ก่อให้เกิดปัญหาการเกิดโรคหรือมีแนวโน้มที่จะเกิดการแพร่ระบาดของโรค
ไข้เดือดออกรุนแรงในเขตท้องถิ่นได้ ดังนั้น จึงเห็นควรมีมาตรการในการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายใน
เขตองค์กรบริหารส่วนตำบล ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 20 และพระราช
บัญญัติสภาราษฎร์ ๑๙๔๕ มาตรา ๖๗ (๓) และมาตรา ๗๑ บัญญัติให้ตราเป็น
ข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

*****

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. 2549

*****

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 67(3) มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงออกข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2549 ”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด นับแต่วันที่ได้ติดประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาย เศษผ้า เศษอาหาร เศษสิ่งของ อุจจาระ สิ่งปฏิกูล ภาชนะใส่อาหาร เก้า มูลสัตว์ หรือขากรสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บ ภาชนะจากถนน ตลาด ที่เดียงสัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางที่มิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

/ “แหล่งเพาะพันธุ์...

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สถานะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า 7 วัน ซึ่งหมายความว่าไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“ทรัพย์ของเบทา” หมายความว่า ทรัพย์ที่เคลื่อนด้วยสารเคมีที่มีฟองชนิดเข้มข้นร้อยละ 1 โดดหน้าหนัก

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ที่มีเขตอำนาจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด

ข้อ 5 ห้ามมิให้มีผู้ใดก็จึงหรือทำให้มีขึ้นชั่งมูลฝอย รวมทั้งกระป่อง กะดา ยางรถชนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณสุข เว้นแต่ในที่หรือในจังรองรับมูลฝอยที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด จัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหะสถาน ต้องเก็บภาชนะและดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้ง กระป่อง กะดา ยางรถชนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหะสถานรวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้ โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกรัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 7 ในเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด ซึ่งไม่สามารถให้บริการเก็บขยะและกำจัดมูลฝอย ได้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารเคหะสถาน กำจัดเอง โดยวิธีการเผา หรือฝัง หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 8 ในเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด ให้บริการเก็บขยะและกำจัดมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหะสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2540

ข้อ 9 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารเคหะสถาน หรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 10 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารเคหะสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแรกน้ำ ที่ว่ายรองขาตู้กับข้าว กាយนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก 7 วัน หรือใส่ทรัพย์ของเบทา และจัดให้มีฝาปิดดูมน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหะสถาน

ข้อ 11 ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด ได้จัดเจ้าหน้าที่ไปจัดพ่นยาฆ่าเชื้อกุ้งในอาคาร หรือ เคหะสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารเคหะสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอ่านวิธีความสะอาดตามสมควร

ข้อ 12 ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานห้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่า อาคาร เคหะสถาน หรือ สถานที่อื่นใด มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจ้าพนักงานห้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหะสถาน หรือสถานที่นั้น ปรับปรุงแก้ไขภายในเวลา ตามสมควร ได้ หากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานห้องถิ่นอาจเข้าไปดำเนินการแก้ไขเองได้ เพื่อการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 13 ผู้ได้ฝ่าฝืน ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 และข้อ 8 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 73 วรรคสอง

ข้อ 14 ผู้ได้ฝ่าฝืน ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

ข้อ 15 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการเป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2549

(นายอรรถ นันทลักษณ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด

- เพื่อนชอบ

(นายพงษ์ศักดิ์ พัฒนศักดิ์กิจิโภ)

นายอำเภอเมืองสมุทรสงคราม

| 21 ธ.ค. 2549